

פרשת
ויגש
עשרה בטבת

שנה ג'

גליון מס' 154
תשפ"ד

זכרו תורה משה

שיחות דרשות חינוך ומוסר
שמסר המחנך מורינו הגה"צ
רבי משה הלוי טורק זצוק"ל

על פרשת השבוע
לתלמידי תשב"ר

הגליון יו"ל לאור בקשתו הרבה של מו"ז זצוק"ל
אשר ביקש ואף כתב זאת בצוואתו הק'
וזה"ל יורק בעיקר לחזק בעניני חינוך"

הגליון אינו מוגה!

קוראים יקרים תרמו בעין יפה עבור הוצאת והדפסת הגליון

חדש! ניתן לתרום דרך נדרים פלוס
ע"ש בית המדרש לחינוך "זכרו תורת משה"
להנצחות ניתן לפנות לפל' 054-8417450.

לקבלת הגליון מידי שבוע במייל וכן להארות והערות יש לשלוח למייל המכון 6186876@gmail.com.

ניתן להשיג את הגליון מידי שבוע מיום ה' בערב אצל משפ' בלוי ברטנורא 9 ב"ב.

כמו כן ניתן להוריד את הגליון מידי שבוע:

מהאתר של דרשו www.dirshu.co.il

ומהאתר של בינינו beinenu.com

ומהאתר של לדעת ladaat.web-star.co.il/gilyonot.aspx

תמלול והפצה: הב' מ. בלוי ני"ו
עריכה: הרה"ג ר' ש. א. בלוי שליט"א
עימוד גרפיקה והדפסה: הר' ד. בלוי שליט"א

© כל הזכויות שמורות ל-

מכון "זכרו תורת משה"

ברטנורא 9 בני ברק

טל: 03-6186876 / פקס: 03-5042902

אימייל: 6186876@gmail.com

ויגש - עשרה בטבת

הקב"ה ינקום את נקמת דם עבדיו
השפוך.

אנחנו נמצאים עכשיו אחרי ימים
קדושים מאד, שמעתי
פעם ביטוי מאד חריף מאחד
הצדיקים שאמר שמי שמתפלל
בכוונה בימי החנוכה יכול לפעול
עם התפילות שלו יותר מתפילת
כהן גדול ביום הכיפורים בקודש
הקדשים, נורא ואיום, כמובן
שכולנו התפללנו שיהיה לנו חשק
בתורה והצלחה בלימוד ולכן כל
מי שלוקח את עצמו לידיים אחרי
ימים גדולים כאלו ומשקיע את כל
הכוחות ללימוד התורה הוא
בוודאי יראה הצלחה מיוחדת
בלימוד, הרב מפונוביז' זצוק"ל
תמיד היה אומר לנו שיש סייעתא
דשמיא גדולה לילד או לבחור
שלוקח את עצמו עם כל הרצינות
ללימוד התורה.

ידוע דברי הרמב"ם שסובר
שביאת משיח ותחיית
המתים יהיו בשני שלבים, קודם

היום הוא יום עשרה בטבת
השיעור שאמסור לכם היום
הוא לע"נ ההורים שלי ר' דוב ב"ר
צבי, ומרת פראדל ב"ר ברוך הי"ד
שנהרגו בשואה האיומה ע"י
הנאצים ימש"ו, נכנסתי פעם
למרא דאתרא של זכרון מאיר רב
וואזנר שליט"א ושאלתי אותו
בעניין מתי לעשות את היארצייט
להורים שלי הי"ד כי לא ידוע ברור
התאריך המדויק מתי הם נרצחו,
ענה לי רב וואזנר שליט"א שהיות
וקבעו את יום הקדיש הכללי ליום
עשרה בטבת שגם אני ינהג כך
לומר קדיש ולהדליק נר ולקבוע
את יום עשרה בטבת ליום
היארצייט של ההורים שלי הי"ד,
הסיבה שקבעו את היום הזה ליום
הקדיש הכללי בגלל שחז"ל תקנו
לנו לצום ולהתאבל על תחילת
בית ראשון וכל החורבנות שהיו
אח"כ נמשכים ליום הזה, ולכן
נקדיש את השיעור הזה לעילוי
נשמתם ונוכה שבקרוב ממש

המתים וקולו ילך מסוף העולם ועד סופו וכל העולם יענו אמן, כדאי מאד לעיין במדרש את כל ההמשך, שמעתי פעם מאחד הגדולים שאמר מדוע דווקא זרובבל הוא זה שיזכה להגיד את הקדיש בתחיית המתים, מפני שזרובבל עלה מבבל לארץ ישראל עם כל האנשים הפסולים ששלח עזרא הסופר לארץ ישראל, כאלו אנשים שרח"ל התחתנו עם גויים, ויחד איתם היו אנשים ממזרים וגרים ועוד כמו שמובא בגמרא קידושין פרק עשרה יוחסין, ועם אנשים כאלו זרובבל היה צריך לבנות את בית המקדש השני ולהוריד קדושה לעם ישראל, תתארו לכם איזה עבודה קשה היה לזרובבל והוא הצליח, העבודה של זרובבל לא היה כמו הדור הראשון שיהושע בן נון הכניס את בני ישראל לארץ ישראל, וכמו שאומרים חז"ל שכל ימי יהושוע לא עשו חטאים, ולכן

כל יהיה ביאת המשיח ואח"כ יהיה תחיית המתים, בתקופה של ביאת המשיח העולם ימשיך להיות כמו היום רק לא יהיה רעב ומלחמות וקנאה ותחרות וכל העולם יתעסק רק לדעת את ה' כמו שכתוב "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" ובתקופה של תחיית המתים יחיו כל האבות הקדושים הנביאים וכל הצדיקים של כל הדורות וישבו כולם יחד לפני הקב"ה וכל פמליא של מעלה יעמדו על רגליהם מימינו של הקב"ה והשמש הירח והכוכבים יעמדו משמאלו של הקב"ה והקב"ה יגיד להם חידושים נפלאים חדשים מהתורה, סודות התורה, ודברי הגדה, וכפי שנהוג שאחרי שאומרים דברי הגדה אומרים קדיש דרבנן, כתוב בחז"ל שזרובבל בן שאלתיאל שהוא מזרע דוד המלך הוא יאמר את הקדיש דרבנן לאחר דברי ההגדה שיגיד הקב"ה אחרי תחיית

מגיע לו את הזכות לומר את הקדיש יתגדל ויתקדש שמייה רבה, ולפי זה אפשר להבין ג"כ מה שכתוב בפרשת ויחי שיעקב אבינו אמר "בך יברך ישראל לאמר ישמך אלקים כאפרים וכמנשה" עד ביאת הגואל כל יהודי מברך את הילדים שלו ישמך אלקים כאפרים וכמנשה, מה שני הילדים הללו שונים משאר השבטים שהם זכו שמברכים שיהיו כמוהם? מפני שהם זכו להיות צדיקים ותלמידי חכמים גדולים במצרים בלי הסבא יעקב ובלי כל השבטי ק"ה וממילא מגיע להם שהם יהיו הסמל של הברכות.

כל שנה היה נוהג הגאון רבי חיים בריסקער זצ"ל לבוא לבקר ביום הראשון של חג הסוכות את סבא שלו הנצי"ב ושם הוא היה נוטל את הלולב והאתרוג המהודרים של סבא שלו, שנה אחת הנצי"ב שם לב שהנכד שלו לא הגיע לבקר אותו ביום הראשון

של חג הסוכות, חשב הנצי"ב למה הנכד לא הגיע הוא חשש שבטח בגלל שאותו שנה זה היה שנת השמיטה והאתרוג שיש לו זה מארץ ישראל והנכד ר' חיים סובר שאי אפשר לברך על אתרוג של שביעית שהביאו אותו מארץ ישראל לחו"ל ולכן הוא לא הגיע, הנצי"ב הוציא מהארון ספרים שלו את כל הספרים שמדברים על הנושא הזה ועיין בספרים, (ידוע שהבריסקערס אומרים שהשולחן היה מלא בספרים מהשולחן עד הסכך), במוצאי יו"ט ראשון בשעה שלש בלילה הגיע הנכד ר' חיים לבקר את הסבא שלו הנצי"ב, אמר הנצי"ב לנכד ר' חיים אני כנראה יודע למה לא הגעת לברך על האתרוג שלי היום ובגלל זה פתחתי את כל הספרים שאתה רואה פה על השולחן עיינתי בנושא ויצא לי ברור שאפשר מלכתחילה לברך מאתרוג של שביעית שהגיע מארץ ישראל

לחו"ל, הוסיף ושאל את הנצי"ב את ר' חיים מדוע אתה סובר אחרת שאסור לברך? ענה ר' חיים שהוא לא יכול לענות כרגע כי הוא צריך קודם לברך ברכות התורה ואח"כ הוא יענה תשובה, אמר הנצי"ב לר' חיים בתמיהה אברך שצריך להיות גדול הדור של הדור הבא הולך לישון לפני השעה שלוש בלילה! אתם שומעים ילדים, ממכם לא מבקשים שתלמדו עד שלש בלילה, אתם צריכים ללכת לישון מוקדם כדי שהראש שלכם יהיה עירני ביום שלמחרת, אבל דבר אחד כן מבקשים מכם שבזמן שאתם לומדים תלמדו בלי הפסקה מתחילת הלימוד עד להפסקה ומאחרי ההפסקה עד להפסקה השניה כי כך תצליחו לגדול לתלמידי חכמים גדולים.

"ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדיך באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך

כפרעה" אומר רש"י ארבע פירושים על המילים כי כמוך כפרעה - פירוש אחד חשוב אתה בעיני כמלך, פירוש שני סופך ללקות בצרעת כמו שלקה פרעה כשעיכב את זקנתי שרה, פירוש שלישי מה פרעה גוזר ואינו מקיים מבטיח ואינו עושה גם אתה כך, פירוש רביעי אם תרגיז אותי אני יהרוג אותך ואת אדונך, יוסף שאל את יהודה למה התכוונת שאמרת לי כי כמוך כפרעה, ענה יהודה אני התכוונתי לומר לך שאתה שקרן כמו פרעה כי הרי יש חק במצרים שאסור להמליך עבד ופרעה כן המליך מלך שהיה עבד, וגם אתה אמרת שאם אנחנו נביא את האח בנימין אתה תאמין שאנחנו לא מרגלים ותשחרר אותנו ועכשיו אתה רוצה לקחת אותנו לעבד, עוד פירוש כלול במה שאמרת לך כי כמוך כפרעה שאם תעשה חוכמות אני לא מפחד ממך ואני יהרוג אותך ואת האדון שלך,

יהודה דקר כביכול במילים חריפות את יוסף, וע"ז אומר המדרש את הפסוק "כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו, המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו, רעדה אחזתם שם חיל כילודה" המלכים זה יהודה ויוסף, רעדה אחזה אותם שם זה השבטים, אמרו השבטים מלכים מדינים אלו עם אלו יהודה הוא מלך, ופרעה הוא מלך, ואנחנו מה איכפת לנו לא נתערב, עוד אמר יהודה ליוסף "אדוני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח" מהתחלה שבאנו לכאן התנהגת איתנו בשקר, אנחנו באנו לקנות תבואה בגלל שיש רעב ואתה שאלת אותנו על המשפחה שלנו שאלת על אבא שלנו, מה זה ענייך אנחנו באנו להשתדך איתך? אתה רואה איך שבאת להתקוטט איתנו ועוד גם ביקשת מאיתנו שאתה רוצה לראות את האח שלנו שאתה בכלל לא מכיר אותו, נכנס לך רעיון חדש שאתה

רוצה להשים את העיניים שלך עליו, האם חסר ילדים במצרים? בשביל מה אתה צריך לראות ילד מכנען? בשביל מה זה, זה לא עלילה שפילה מה שאתה עושה פה איתנו, ואנחנו אמרנו לך שיש לנו אבא זקן שהוא בסכנת נפשות, ומה אתה אמרת לנו שאם לא נביא את אחינו בנימין אתה לא מוכר לנו יותר אוכל, כך עושים כך מתנהגים בשביל שאתה רוצה לראות רגע ילד שאתה לא מכיר אותו, אתם שומעים ילדים את הצעקות של יהודה שצעק על יוסף, ועוד אמר יהודה ליוסף למה אני נכנס לריב איתך יותר משאר האחים בגלל שיש שני עולמות, יש עולם הזה ויש עולם הבא ועל כל המעשים יש חשבון וזה דבר לא פשוט ואני אמרתי לאבי שאני ערב שבנימין יחזור ואם לא אני יפסיד את העולם הבא שלי.

מסופר מעשה נורא שפעם עבדו שני אנשים באיזה מפעל

לאשתו בשמחה גדולה שהוא
 הרוויח היום מאה דולר והיא
 יכולה ללכת לקנות לעצמה שמלה
 חדשה, התחילו שניהם לצחוק
 אבל שם בבית היתה גרה ג"כ אמא
 אלמנה שהיא הייתה דתית, והיא
 שמעה מכל העסקה והתחילה
 לצעוק את העולם הבא שלך
 מכרת! לא מספיק שאתה מחלל
 שבת ואתה אוכל טרף גם את
 המעט מצוות שיש לך לעולם הבא
 גם מכרת! אני כבר עוזבת את
 הבית, הוא חשב שהיא ירדה
 מדעתה, אבל האשה הזקנה הזאת
 התחילה לבכות ועשתה סקנדלים
 בלי סוף, האדם החילוני הזה ראה
 שזה לא סתם מה שהלך שם
 בבושה ובחרפה הוא חזר למפעל
 ואמר לאדם הדתי אני מאד
 מצטער אבל אתה הופך לי את
 הבית, אתה הופך לי את כל
 השלום בבית, אני מבקש ממך בא
 ונבטל את העסקה אני יחזיר לך
 את המאה דולר ואני מסכים לתת

אחד היה יהודי ירא שמים והשני
 היה אדם חילוני לא שומר תורה
 ומצוות, האדם החילוני רצה
 לצחוק מהאדם הדתי הוא אמר לו
 אתה הרי סוחר יהלומים יש לי
 בשבילך עסק, איזה עסק? אני
 מוכן למכור לך דבר נדיר, מה אתה
 רוצה למכור? אני מוכן למכור לך
 את העולם הבא שלי, את העולם
 הבא שלך אתה רוצה למכור?! הרי
 לכל ישראל יש להם חלק בעולם
 הבא, כן בהחלט! בכמה אתה
 רוצה למכור את זה? במאה דולר,
 אמר האדם הדתי בסדר אבל
 אנחנו צריכים לעשות שטר, תביא
 פתק ותכתוב שם אני פלוני בן
 פלוני מכרתי את העולם הבא שלי
 לפלוני בן לפלוני ותחתום בפני
 עדים עם תאריך ומקום החתימה,
 האיש החילוני הזה הלך וחתם
 בפני עדים והאדם הדתי הביא
 לחילוני מאה דולר, האדם החילוני
 שמח מאד שהוא הרוויח מאה
 דולר, הוא בא הביתה וסיפר

הרגע הם ביטלו את העסקה
והאדם החילוני הזה מאותו יום
חזר בתשובה שלימה, ילדים תדעו
לכם הדבר הכי יקר שיש ליהודי זה
העולם הבא שלו, וכשאדם יודע
מה הערך של הדבר הגדול הזה
הוא בוודאי ישקיע את כל החיים
שלו בכדי שיהיה לו הרבה זכויות
בעולם הבא.

"ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו
כל איש מעלי ולא עמד איש אתו
בהתודע יוסף אל אחיו" מה
הסיבה שהחליט יוסף שהוא צריך
לגלות שהוא יוסף? אחרי שהוא
ראה שהתקיים החלום הראשון
שאחד עשרה אחים שלו השתחוו
לו, ואחרי שהוא שמע את כל דברי
יהודה מה שכתוב כתורה חשב
יוסף שיהודה שהיה המלך של
האחים והוא היה הגיבור החכם
והמנהל של כל ממלכת בית יעקב
הסכים להיות עבד אצל גוי,
החליט יוסף שאין שום טעם

לך אפילו מאתיים דולר העיקר בא
נבטל את העסקה שעשינו, אמר
האדם הדתי מה פתאום אני לא
חולם לבטל את העסקה יש לי פה
שטר חתום עם עדים ואין סיכוי
לבטל את זה, האם שמעת כבר
שאדם עושה עסקה חתומה עם
עדים ואח"כ הוא מבטל את
העסקה? האדם החילוני התחיל
לבכות, האדם הירא שמים ריחם
עליו ואמר לו בא נלך לרב ומה
שהרב יגיד אנחנו נעשה, הם הלכו
לרב והרב שמע את הסיפור ואמר
לאדם החילוני הזה בעצם הוא לא
צריך לוותר ולהחזיר לך את
העסקה כי זה היה קנין גמור עם
עדים עם חתימה רק אנחנו יהודים
שומרי תורה ומצוות נעשה איתך
לפנים משורת הדין, אם אתה
לוקח על עצמך מהיום לשמור
שבת אני אבקש מהיהודי הזה
שיבטל לך את המקח, האדם
החילוני אמר אני לוקח על עצמי
לשמור שבת מהיום, כמובן באותו

מהפה שלהם באותה השעה התגלגל לפני העיניים שלהם סיפור של עשרים ושתים שנה מאז שיוסף חלם את כל החולמות והם חשדו אותו שהוא בעל גאווה, טעינו, מכרנו צדיק, טעינו ציערנו את האבא הזקן שלנו לחינם, טעינו, "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו" עשרים ושתים שנה לחיות בטעות, גדולי ישראל שבטי ק'ה', כל זה קרה לנו, ולכן לא יכלו לענות לו, ועד שיוסף הצדיק לא פייס אותם הם עמדו מאובנים ולא יכלו לפתוח את הפה, אין פלא ילדים את הרושם העצום שיוסף הצדיק הצליח להחזיר לאחים שלו ולהראות להם שהוא שלם איתם והוא לא רוצה חלילה לנקום בהם, ועכשיו נהיה מתורץ לאחים כל ההנהגה של יוסף מאז בחרותו ועד היום.

יש חז"ל נורא שאומר ומה יוסף שהיה הקטן שבשבטים כאשר הוא הוכיח את האחים שלו

להמשיך לצער עוד את האחים והוא צריך להתגלות ולומר להם אני יוסף ואז עשה יוסף דבר שהוא הכניס את עצמו לסכנת נפשות, כדי לא לבייש את האחים שלו לפני המצרים כשהוא יגיד להם אתם מכרתם אותי מצרימה, ובשביל זה יוסף שיחרר את החיילים שעמדו עם נשק לשמור על הראש שלו ואת כל השרים שהיו בארמון שלו, ובאותו רגע הוא היה בסכנת נפשות כי הוא היה לבד ואולי אחד האחים שלו שמעון או לוי או יהודה יהרגו אותו כמו שקרה לסבא של רות המואביה, עגלון מלך מואב שהשופט אהוד בא לבקר אותו ואמר לו דבר סתר לי אליך המלך והוציאו את כל השומרי ראש של המלך ואהוד ניגש אליו הוציא חרב והרג אותו, ואז צעק יוסף לאחים שלו "אני יוסף", אתם יודעים מה שקרה אז? האחים איבדו את השפה, הם לא יכלו להוציא מילה

ערופה, ומאיפה האחים ידעו מה הוא למד איתו הרי הם לא היו אז בבית, ואולי בנימין היה בבית ושמע אבל זה גם כן לא מסתדר כי הוא היה אז ילד קטן, אלא מוכרח להיות אמר להם, ואז האמין יעקב שיוסף חי.

היה פה בבני ברק יהודי יקר שהיה אחד מהתלמידים הגדולים והאהובים של מרן החזו"א זצוק"ל קראו לו ר' הערשליה כגן זצ"ל הוא היה משמח את כל הציבור הבני ברקי והוא הצליח אפילו להצחיק את מרן החזו"א, כאשר הקומוניסטים ימ"ש הגיעו לרוסיה ורדפו כל בן תורה וכל רב שהוא, בזמן ההוא ברחו קבוצת צעירים מליטא וביניהם היה ר' הערשליה כגן זצ"ל ובסוף הם הגיעו לארץ ישראל, ר' הערשליה כגן שלח לרוסיה כל שנה משלוח של מצות לחג הפסח, הוא אסף כל שנה עשרת אלפים דולר בשביל המשלוח הזה, כל חבילה של

ואמר להם אני יוסף לא יכלו לדבר מילה אחת, איזה הפתעה תהיה המעמד הנורא והאיום כאשר הקב"ה יתגלה לפני כל אומות העולם ויצעק "אני ה'" ועם ישראל אלו בניי כמו שכתוב בני בכורי ישראל, הקב"ה יצעק על אומות העולם מה עשיתם אלפיים שנה עם הילדים שלי, איזה בהלה יהיה לגוים כשהקב"ה יתן בהם נקמה על כל טיפת דם שנשפך במשך אלפיים שנה של גלות, כך אומרים חז"ל.

כאשר יעקב אבינו שמע שיוסף חי הוא לא רצה להאמין, סרח בת אשר הצליחה ע"י ניגון לתת ליעקב את האימון שיוסף חי, ואח"כ כתוב "וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם" אומר רש"י, סימן מסר להם שהסוגיא האחרונה שיעקב למד איתו זה היה פרשת עגלה

מצות עלה לו הון, המשלוח היה עובר דרך שוויצריה כדי שלא יכירו שזה ענין של מצוות, ושלושים משפחות ברוסיה אכלו בפסח מהמצות האלה, אחרי עבודה קשה הצליח הרב כגן לקבל רישיון שהאמא שלו תגיע לארץ ישראל, וזכורני שכל בני ברק דיברו על זה, לקחו רופא שישגיח על האמא והבן כשהם נפגשים אחרי הרבה שנים שלא ראו אחד את השני, כי גם בשעת שמחה מרוב שמחה יכול אדם לקבל חלילה דום לב רח"ל, היתה שם שמחה גדולה מאד כשהם נפגשו, תתארו לכם ילדים אחרי עשרים ושתיים שנה זוכה יעקב אבינו לקבל בחזרה את הבן שנאבד יוסף איזה התרגשות נוראה היתה שם. ויוסף כבר לא היה יכול להתאפק מלעשות הכנות לקראת אביו והוא רץ לבד לרפת שלו ולקח סוסים וחיבר אותם לעגלה ויצא לקראת אביו, וכאשר יוסף

ראה את יעקב אבינו הוא בכה על הצוואר של אביו יעקב בלי גבול, ומה עשה אז יעקב אבינו לא כתוב בתורה, אומרים חז"ל שבאותה שעה יעקב אבינו קרא קריאת שמע, שואלים המפורשים לכאורה לא מובן מדוע דוקא באותו מעמד קרא יעקב אבינו קריאת שמע, אם הוא קרא בגלל שלפי השעון שבראש שלו הגיע זמן קריאת שמע של ותיקין א"כ למה יוסף לא קרא ג"כ קריאת שמע, ואם זה לא הזמן מדוע הוא קרא באותו רגע קריאת שמע? יש הסבר יפה שהסביר הסבא מסלבודקה, יעקב אבינו היה שמח כי הוא קיווה לראות את בנו יוסף הצדיק אבל הוא פחד מאד האם הוא יראה את יוסף הצדיק או את יוסף מלך מצרים כי הוא לא ידע מה המצב הרוחני של יוסף בגלל שהוא היה בארץ מצרים שהיתה הארץ המקולקלת ביותר, ובגלל זה בפגישה הראשונה בברוך הבא

של יוסף רימזו יעקב אבינו ליוסף אתה יודע מה אני רוצה לראות בך זה דבר אחד שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, כזה יוסף אני רוצה לראות, ובגלל זה מובן ג"כ מה שכתוב לפני כן "ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן" אומר רש"י, להורות לו - שני פירושים, פירוש אחד להורות לו את הדרך, פירוש שני לעשות לו ביהמ"ד, האם יוסף הצדיק העשיר לא ידע שכל יום אבא שלו יעקב אבינו אומר שיעור יומי, א"כ בוודאי הוא הכין לו ביהמ"ד א"כ בשביל מה הוא היה צריך לשלוח את יהודה? אלא בגלל שיעקב אבינו פחד אולי הוא יוסף המלך ולא יוסף הצדיק לכן הוא שלח את יהודה לפניו להיות בטוח שיהיה לו בית המדרש מיד כשיבוא למצרים.

פעם אחת כשהרב מפונוביז' חזר מאמריקה אחרי שהיה שם הרבה זמן באמריקה בגלל שהוא

עבר שם ניתוח והוציאו לו כליה אחת, אחרי נסיעה ארוכה מאד של יום וחצי הצדיק הזקן התשוש הגיע באמצע הלילה לארץ ישראל וכל תלמידי הישיבה נסעו ללוד לקבל את פניו, הרבנית הכינה שולחן מתוק ועד שחזרו משדה התעופה הביתה היה מאוחר בלילה ועד שסיימו לשיר ולשמוח איתו כבר נהיה מאד מאוחר בלילה, ואז הסתכל הרב מפונוביז' על השעון ואמר נו בחורים, מה חשבו הבחורים באותו רגע מה מתכוון הראש ישיבה שכולם ילכו לפנימייה לישון, אבל מה הרב מפונוביז' התכוון בזה שהוא אמר נו בחורים שהוא רוצה שכולם יכנסו להיכל הישיבה והוא רוצה למסור שיעור, הצדיק הזה בנה את בני ברק והסתובב בכל העולם עם כליה אחת, כמדומני היה אסור לו לשתות תה והוא שתה רק מים חמים בלבד, כאשר יעקב אבינו בא למצרים הוא בוודאי הלך

רק אתה גם הצלחת לחנך את
הילדים שלך במצרים להיות כאלו
צדיקים.

בחז"ל שבחורף קר שם מאד
האנשים היו הולכים
לבושים עם בגדים שעוטפים את
כל הגוף ובקושי ראו את הפרצוף
שלהם הם היו לובשים מעיל ארוך
עם פרווה, והם היו רגילים להגיד
שהפרשיות של התורה שקוראים
בחורף עטופות במעיל חורפי, זאת
אומרת שהם פרשיות עמוקות
ביותר, אנחנו בגיל הצעיר חשבנו
שזה סיפורים יפים מה שהתורה
מספרת לנו, אבל האמת הנהו
שמונחים פה בפרשיות הגדולות
האלו סודות גדולים מאד, והרבה
הרבה יש לנו ללמוד מהפרשיות
הללו, מרן רבינו הגדול הרב שך
שליט"א אמר שכל החיים הוא
לומד את ספר בראשית, אתם
שומעים ילדים כ"כ הרבה יש
ללמוד מכל סיפור וסיפור
שהתורה מספרת לנו.

לביהמ"ד שיהודה הכין לו והוא
מסר שם את השיעור היומי שלו
והבנים והנכדים באו לשמוע את
השיעור, זה הדבר הראשון שהוא
עשה, כבר בשיעור הראשון הזה
באו להשתתף אפרים ומנשה,
ויעקב אבינו ראה שאפרים הבין
את השיעור העמוק שהוא מסר
וע"ז הוא אמר ליוסף כמו שכתוב
"ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
גם את זרעך" צדיקים מכירים על
הפנים את הצדקות של הבן אדם,
כמו שמסופר על האר"י הק'
שכשהיו באים אליו אנשים הוא
ביקש מהם שיכסו את המצח
שלהם כי הוא ראה את כל
המעשים שלהם, ולכן יעקב אבינו
אמר שהוא לא תיאר לעצמו
שהוא הולך לראות על הפנים של
יוסף שהוא עדיין בצדקותו כי הוא
חשב שהוא יוסף מלך מצרים,
והנה אראה לי הקב"ה גם את זרעך
צדיקים, לא רק אתה נשאר צדיק

תתארו לכם ילדים את האצילות
 נפש של יוסף הצדיק
 אחרי כל מה שעבר עליו הוא לא
 רוצה לבייש את האחים שלו
 ולספר את העוול שעשו לו ובמשך
 שבע עשרה שנה שהיה יעקב
 במצרים יוסף הצדיק לא נכנס
 אפילו פעם אחת לבד לאבא שלו
 רק בליווי של אחד האחים,
 וכמדומני שכתוב שיוסף היה הולך
 כל יום ויום לבקר את אביו ובכדי
 שיעקב אבינו לא יוכל לשאול
 אותו איך הגעת לארץ מצרים כי
 הרי יעקב אבינו לא ישאל אותו
 בפני האחים את השאלה הזאת,
 ולכן אין פלא שיוסף הצדיק על אף
 שיוסף היה הצעיר שבאחים חוץ
 מבנימין הוא זכה להיות בין שבעת
 הרועים, בין שבעת האושפיזין
 שמגיעים אלינו בחג הסוכות.
 אחד אחרונים מסביר למה יוסף
 הצדיק כשאשת פויטיפר
 תפסה לו בבגד מדוע הוא לא סחב
 מהמרשעת הזאת את המעיל

שלו? היא היתה אישה והוא היה
 אז בחור בן שבע עשרה הוא לא
 היה יכול לסחוב את הבגד כדי
 שהיא לא תעליל עליו עלילות?
 עונה אחד המפורשים שעם
 האשה של האדון לא מתקוטטים,
 עד כדי כך היה דרך ארץ ואצילות
 נפש ליוסף הצדיק.

היות שהיום הוא צום עשרה
 בטבת ומובא בגאונים
 שהצום הזה נקרא צום חמור מאד,
 וההסבר לזה בגלל שבעשרה
 בטבת היה תחילת חורבן בית
 המקדש הראשון, וכתוב בהלכה
 שתענית ציבור שחל להיות בשבת
 דוחים את הצום ליום ראשון חוץ
 מצום יום כיפור שכתוב בתורה
 אם חל להיות בשבת לא דוחים
 אותו, כתבו הגאונים שאם היה
 יוצא עשרה בטבת בשבת לא היו
 דוחים אותו והיו צמים בשבת,
 אמנם לפי הלוח שתקנו לנו
 רבותינו עשרה בטבת לא יכול
 לחול בשבת, אבל אם היה יוצא

עשרה בטבת בשבת היו צריכים
לצום בשבת, ולכן ביום כזה
שהרבנים והתלמידים באו ללמוד
בשקידה את התורה הק' אנחנו
חייבים להזכיר באופן מיוחד את
הזכות של ילדי ישראל שלומדים
תורה בשמחה בפרט ביום כזה,
ובזכות תינוקות של בית רבן ישלח
לנו הקב"ה במהרה את משיח
צדקנו ויבנה לנו את בית המקדש
השלישי במהרה בימינו אמן.

גוט שבת ילדים.

הגיליון הודפס ללא חסות
אנו פונים אליכם קוראים יקרים
בואו וקחו חלק בהוצאות ותרמו בעין יפה
ותזכו עי"ז להגדיל תורה ולהאדירה
ותזכו לכל הברכות האמורות בתורה.

הערות משולי החומש של זקננו זצוק"ל

"ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו" (מה ג)

שואלים הרי כל הזמן דברו על אביהם, ואולי מאחר שיהודה הוציא מפיו דבר שלא היה נכון "ואחיו מת" וכדברי רש"י, לכן חשש יוסף כי גם זה אינו נכון,

ומה שלא אמר אבינו [רק אמר עוד אבי] כי זו הפעם הראשונה שזכה להוציא מפיו את המילה אבי, ע"כ.

**

"והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו" (מה טז)

מה היתה שמחתם, כי עדיין ריננו עליו שעבר על החוק שלהם לא להמליך עבד, וכמו שרימז יהודה "כי כמוך כפרעה" שקים פרעה שקר ולקח עבד למלוכה, אך כעת שהתברר משפחת יוסף שמח, ע"כ.

"מזל טוב וגדיא יאה"

ברכת מזל טוב שלוחה בזה אמע"כ ידידינו

הר"ר צבי עקיבא אנשין שליט"א ומשפ'

חתן הר"ר אליהו גודלבסקי שליט"א ומשפ'

נכד הרה"ג ר' אברהם שמואל גודלבסקי שליט"א ומשפ'

לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת הבן - הנכד - הנין בשעטומ"צ

ולרגל נתינת השם משה ני"ן

יה"ר שיזכו אביו ואמו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים ויזכה הילד הרך הנימול

לגדול בדרכי הסבא קדישא ויזכו ההורים והסבים לרוות רוב נחת דקדושה ממנו

ומכל יוצ"ח בבריות גופא ונהורא מעליא

מאהלים מעומקא דליבא

מכון "זכרו תורת משה"

"מזל טוב וגדיא יאה"

ברכת מזל טוב שלוחה בזה אמע"כ ידידינו

הר"ר שמואל אהרן שפיגל שליט"א ומשפ'

חתן הר"ר יוסף נחמן זמורה שליט"א ומשפ'

נכד הרה"ג ר' יצחק זאב זמורה שליט"א ומשפ'

לרגל השמחה השרויה במעונם בהולדת הבת - הנכדה - הנינה בשעטומ"צ

יה"ר שיזכו אביה ואמה לגדלה לבעל תורה לחופה ולמעשים טובים

ויזכו ההורים והסבים לרוות רוב נחת דקדושה ממנה

ומכל יוצ"ח בבריות גופא ונהורא מעליא

מאהלים מעומקא דליבא

מכון "זכרו תורת משה"

לזכר עולם יהיה צדיק

לע"נ זקננו הגדול

מגדולי מחנכי הדור הגה"צ רבי

משה ב"ר דב הלוי טורק

זצוקללה"ה

נלב"ע ערש"ק ח"י כסלו תשפ"א

~~~~~

ולע"נ רעייתו זקנתנו הדגולה

מרת **טשרנא** ב"ר דוד ע"ה

נלב"ע ז' מרחשון תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

